

ко уединеніе, съ жепжтж коіжто обычахъ. И тѣй за много часове самичкы, тя и азъ, самы животѣтъ ѝ и животѣтъ ми ще ся намѣрватъ въ свѣтътъ! Подскачахъ отъ радость като си прѣкарвахъ прѣзъ умъ увѣреніята на покровителството и почитаніе то, които по право и по длѣжностъ щѣхъ да ѝ принесѣ слѣдъ малко; припомняхъ си че щѣхъ да уталожвамъ страховетѣ, ѝ и щѣхъ да призовѣ до вѣріето и стѣнѣтъ ѝ; радвахъ ся като си мисляхъ че ако прѣзъ блаженнѣтъ оиѣзи ноцъ не бы да придобыѣ любовь-тѣ ѝ, то ще придобыѣ поне за всякога нейното почитаніе за честиость-тѣ ми.

И когато страстно ся прѣдавахъ на таквызъ размыслы, на които малко едно истѣлкуваніе може бы да ся изобразяваше на лицето ми, внезапно быхъ повыканъ да дойдѣ въ себе си отъ тѣзи думы, отправены кѣмъ мене съ единъ глухъ гласъ и присторено спокойствіе.

— Г. Маркыонъ Хампсей, имало ли е въ семейството ви други таквызъ подлецы?

Змія сякашъ чемя ухапа. Скочихъ отведнѣжъ, но пакъ сѣднѣхъ, и ся взрѣхъ съ единъ заплеснѣтъ погледъ въ мрачинѣтъ въ коіжто едвамъ различавахъ стѣнкѣтъ на Маргаритѣ. Дойде ми на умъ това само, да не бы отъ страхъ и скѣрбъ да ся е разбъркалъ мозакѣтъ ѝ, да не бы да е полудѣла.

—Маргарито! извыкахъ, като забравихъ кому говорѣж. — Но извыкваніето ми ѣхъ раздражни още повече.